

OLOF ASPLUND

* 31.12.1917 † 30.8.1975

OLOF ASPLUND föddes i Luleå nyårsaftonen 1917. Han var son till bergmästaren och riksdagsmannen C. I. Asplund och dennes maka Anna Stålnacke. Redan under uppväxtåren fick han kontakt med bergshanteringen. Hans fader var nämligen sysselsatt med omfattande undersökningar och beskrivningar av de lappländska järnmalmerna och sonen fick ofta följa med och delta i fältarbetet. Han brukade berätta hur han som »pinnpojke» hjälpt fadern bl. a. vid karteringen av Mertainens malmfält. Efter studentexamen i Luleå slog han emellertid in på den juridiska banan och avlade juris kandidatexamen vid Stockholms Högskola 1942.

Under åren 1942 till 1950 tjänstgjorde Asplund vid Arméförvaltningens Intendenturavdelning och senare vid Krigsmaterielverket som förste byråsekreterare och chef för verkets juridiska sektion. Under tjänstgöringen vid Arméförvaltningen och Krigsmaterielverket sysslade han förutom med rent juridiska och merkantiljuridiska frågor med en mångfald olikartade ärenden, bl. a. förhandlingar med in- och utländska myndigheter och företag angående inköp och leveranser, standardiseringsfrågor, patentärenden och kollektivavtalsfrågor. Han skaffade sig sålunda en omfattande erfarenhet på skilda områden, en erfarenhet, som senare skulle visa sig mycket värdefull, när han trätt i industriens tjänst. Han skaffade sig här

även en ingående kännedom om byråkratins vägar och former. Med förståelse för värdet och nödvändigheten av vissa fasta former förenade han en sunt kritisk respektlöshet. Formen fick aldrig bli ett självändamål och borde ej tillåtas förhindra en förnuftig handläggning av sakfrågan.

När den s. k. »Gruvorganisationskommittén» år 1949 tillsattes med uppgift att utreda frågor i samband med avvecklingen av tidigare tyska intressen i ett antal mellansvenska gruvor blev Asplund dess sekreterare. Kommitténs arbete ledde 1950 till bildandet av AB Statsgruvor och han övergick då till detta företag som ombudsman och flyttade till Håksberg utanför Ludvika.

Det glädde honom att sålunda få knyta kontakt med bergshanteringen och att delta i det dagliga arbetet vid ett industriföretag. Han fick här arbetsuppgifter av ny karaktär men även hans erfarenheter från den statliga förvaltningen kom här till god nytta.

Asplund hade intressen och kunskaper på de mest skilda områden och ställde villigt sina krafter till förfogande såväl inom den kommunala förvaltningen som i föreningslivet i Ludvika. Några av de många uppdragen: ordf. i taxeringsnämnd och byggnadsnämnd, styrelseledamot i sparbanken, ordf. i musiksällskapet och föreläsare i bildningsverksamheten ger en bild av vidden av kunskaper och intressen.

År 1965 omstrukturerades AB Statsgruvor och knöts till LKAB. Asplund blev då verkställande direktör i Statsgruvor och förenade med denna befattning en tjänst vid LKAB's administrativa avdelning. Han flyttade nu åter till Stockholm. Sedan LKAB år 1970 förvärvat aktiemajoriteten i AB Forshammars Bergverk blev Asplund verkställande direktör även i detta företag.

Verksamheten vid de båda företagen, Statsgruvor och Forshammars, utvidgades och kom snart att taga Asplunds krafter nästan helt i anspråk. Sålunda förvärvade Statsgruvor år 1969 Yxsjöbergsgruvan och återupptog driften där. Vid Forshammars bergverk utvidgades produktionen betydligt, vidareberedningen av produkterna förfinades och nya anläggningar härför uppfördes. En världsomspännande försäljningsorganisation för bolagets produkter, eldfasta massor för metallurgiska ugnar samt fältpat för glasindustrin och den keramiska industrin, byggdes upp. Detta medförde många och vidsträckta resor för företagens chef. Asplund stod just i begrepp att i sådana ärenden anträda en resa till USA då en hjärtattack plötsligt ändade hans liv.

Bland Asplunds personliga egenskaper fäste man sig kanske främst vid hans lätthet att få kontakt och umgås med människor av skilda slag. Han umgicks lika lätt och naturligt med arbetskamrater eller affärskontakter som med gruvarbetare i Bergslagen och Lappland eller med sina vänner bland rospiggarna i Stockholms skärgård, där han hade sitt sommarställe på Raggårön utanför Östhammar. Hans litet torra och underfundiga humor hjälpte honom att också, om så erfordrades, säga ganska beska sanningar rakt ut, utan att den drabbade kände sig sårad – men väl träffad.

Olle Asplunds maka, Ulla f. Blomberg, avled efter en tids svår sjukdom tidigare under året. Makarna efterlämnar de två barnen, Eva jur. stud. och Johan, teknolog, vilka alltså under loppet av ett och samma år förlorat både mor och far.

För Sancte Örjens Gille, där han inträdde år 1966, hyste Asplund ett livligt intresse och beklagade ofta att han under senare år ej hade tillfälle deltaga i sammankomsterna så flitigt som han önskade. Han inträdde i Gillet 1966 och tillhörde vid sin bortgång dess IV länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1976.

Björn Wickbom